

ת"פ 21616/12/12 - מדינת ישראל נגד אופיר חגבי

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 21616-12-12 מדינת ישראל נ' חגבי

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אופיר חגבי

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד ירון פורר

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן ובעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

בתאריך 6/12/12 התקשר גלעד שחר אל הנאשם ושאל אותו האם יוכל לצאת מביתו. הוא הגיע אל מתחת ביתו של הנאשם, שם חיכה לו הנאשם, אשר מסר לו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.60 גרם נטו ובתמורה לכך שילם לו גלעד 200 ₪.

כחצי שנה עובר למועד זה, לאחר תיאום מוקדם ביניהם, הגיע גלעד לביתו של הנאשם ושם מסר לו הנאשם "אצבע" חשיש במשקל שאינו ידוע. תמורת הסם מסר גלעד לנאשם 200 ₪.

בתאריך 6/12/12 החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במקומות שונים ובכמויות שונות, כשהוא מוסתר ועטוף בעטיפות שונות, כמתואר בכתב האישום ובסה"כ מדובר ב- 7.23 גרם נטו של הסם.

התביעה הדגישה את הנזק הרב שנגרם לפרט ולחברה מתופעת הפצת הסם, החזקתו והשימוש בו, כמו גם את ההשלכות שיש לתופעה זו על הפשיעה בחברה.

על כן לטעמה, במעשיו של הנאשם נפגע הערך המוגן של שלום הציבור במובנו הרחב, כפי שאף קבע בית המשפט העליון לא אחת והציגה לבית המשפט פסיקה לתמוך טיעוניה. התביעה תמכה טיעוניה בפסיקתו של בית המשפט העליון לפיה הגם שסם מסוג חשיש מכונה לא אחת סם "קל", הרי שנזקו רב ואין להקל בו ראש כלל ועיקר.

התביעה הדגישה כי בתי המשפט הכריזו מלחמת חורמה על תופעה זו ועל כן קבעו כי דינן של נסיבות אישיות ושיקולים נוספים לסגת בעבירות מעין אלה מפני האינטרסים הציבוריים שבענישה.

עוד הדגישה התביעה כי אין המדובר במעשה חד פעמי וכי מדובר בנאשם אשר ביצע את העבירות תמורת בצע כסף.

לטעמה של התביעה מתחם העונש הראוי לכל אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל לצד עונש מאסר מותנה, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

התביעה הדגישה מתוך תסקירי המבחן שניתנו בעניינו של הנאשם כי הוא מטשטש את אחריותו למעשים ואת חומרתם של המעשים וכן כי הוא מתקשה בביקורת על מעשיו וכן מתקשה להכיר בהתנהלותו הבעייתית וכי הנאשם אינו בשל להליך טיפולי.

לטעמה של התביעה אין כל מקום לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם הענישה הראוי שכן הנאשם לא השתקם ואף אין סיכוי שישתקם לאור התנהלותו וסרובו להשתלב בהליך טיפולי חרף ניסיונות שירות המבחן לשלבו בהליך זה.

התביעה עתרה של לקבל את המלצות שירות המבחן ולפיהן יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. היא הדגישה כי שירות המבחן שוקל אך את שיקולי השיקום של הנאשם בעוד על בית המשפט לשקול את מכלול השיקולים.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 7000 ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הגם שמדובר בעבירות של סחר בסמים הרי שמדובר בכמויות סם קטנות ביותר ובתמורה כספית קטנה ביותר בשתי ההזדמנויות. עוד הדגיש כי בשתי ההזדמנויות נמכר הסם לאותו אדם וזאת על רקע היכרות מוקדמת בינו לבין הנאשם.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם שוחרר בתנאים וחזר למקום עבודתו הקודם וכי הוא נעדר עבר פלילי מסוג כלשהו ואף מאז הסתבכותו זו לא הסתבך בדבר.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שעניינו של הנאשם מצוי ברף הנמוך של עבירות מעין אלה.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם את רקעו של הנאשם המגיע ממשפחה נורמטיבית, את עבודתו לאורך השנים, את תרומתו לחברה ולקהילה. את נטילת האחריות שלו ואת האמור בתסקיר שירות המבחן באשר לכך כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע וכי אף שירות המבחן ממליץ שלא לשלוח את הנאשם אל מאחורי סורג ובריח.

ב"כ הנאשם הציג תוצאות בדיקות שמסר הנאשם לגילוי שרידי סמים ונמצא כי הנאשם נקי מאז העבירות מסמים. הוא תאר את נסיבות הפסקת הטיפול על ידי הנאשם בשל מחלה ממנה סבל הנאשם ואת רצונו העז להמשיך ולשתף פעולה עם ההליך הטיפולי חרף מחלתו.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שמתחם הענישה שהציגה המאשימה הוא מופרז ותמך טיעונו באסופת פסיקה שהציג לבית המשפט.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן.

הוצגו מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם באשר למחלה ממנה סבל בעת היותו בקשר עם שירות המבחן.

הוצג מסמך מאת הוטרינר העירוני של עיריית רחובות באשר לתרומתו של הנאשם בעבודתו בכלביית העירונית. כך גם הוצג מסמך מאת יו"ר עמותת רחובות אוהבת חיות באשר לתרומתו של הנאשם בעבודתו לחיות ולעבודת העמותה.

ארבעה תסקירי שירות מבחן ניתנו בעניינו של הנאשם.

כבר בתסקיר הראשון ציין שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, אך מתקשה לבחון בביקורתיות את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה ליתן אמון בגורמי טיפול וזאת נוכח אישיותו המופנמת ועל כן שלל נזקקות טיפולית. עם זאת צויין כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע וגבול ברור להתנהגותו.

לאחר מתן אורכה ומשהנאשם הכיר בצורך שלו להעזר בגורמים חיצוניים בפתרון בעיותיו, ציין שירות המבחן

כי הנאשם מוכן להפתח בנושאים אלה ולבדוק באופן מעמיק את אופן התנהלותו.

עלה כי הנאשם פנה למרכז "חוסן" על מנת לבדוק השתלבות בטיפול ומסר בדיקות לגילוי סמים שנמצאו נקיות.

במהלך האורכה הנוספת שניתנה לבדיקת השתלבותו בטיפול עלה כי הנאשם מטשטש את מצבו וזקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית, אולם הוא שלל אפשרות של טיפול במרכז יום, שכן ביקש לשמר את מקום עבודתו בכלביה של עיריית רחובות.

במהלך תקופה זו מסר בדיקות שנמצאו נקיות מסמים, למעט אחת בה נמצאו שרידי חומר אותם הסביר בנטילת תרופות משככות כאבים עת היה חולה.

סוכם עם הנאשם על דרך טיפולית אשר תתאים לו ועל המשך בחינת השתלבותו בטיפול.

במהלך תקופה אחרונה זו, וטרם הגשת התסקיר האחרון, כך ציין שירות המבחן, נערכה וועדת הערכה בעניינו של הנאשם וגורמי הטיפול דיווחו כי הוא התקשה להגיע באופן קבוע ורציף לפגישות בשל קשייו להתארגן וכן נוכח מצבו הבריאותי שהלך והחמיר.

שירות המבחן ציין כי לאור כך שהנאשם לא מסר בקביעות בדיקות שתן, הרי לא ניתן להעריך ניקיונו מסמים.

חלה ירידה ברמת התובנה של מצבו וניתן היה להתרשם כי הנאשם מתקשה בראייה אובייקטיבית וביקורתית אודות קשייו ומצבו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לתת אמון בגורמי הטיפול השונים וכי בשלב זה אינו בשל ואינו פנוי להתגייס להליך טיפולי משמעותי התואם את מצבו.

עלכן, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליכים בעניינו של הנאשם ועם זאת ציין כי ההליכים עצמם מהווים גורם מרסן ומרתיע ועל כן ענישה דוגמת מאסר בעבודות שירות תסייע לנאשם בהעלאת המודעות של חומרת המעשים ותציב גבול ברור להתנהגותו, על מנת להפחית סיכון ביצוע עבירות דומות בעתיד.

ב"כ הנאשם טען בטיעונו לעונש כי הנאשם הקפיד למסור דגימות לגילוי סמים כל העת במרכז חוסן, למעט אותה בדיקה, בשל מחלתו וכי כולן נמצאו נקיות ולאחר הטיעונים לעונש אף חזר וביקש צו לגילוי מסמכי בדיקות אלה על מנת להוכיח טענתו וצרף אף מסמך שהופנה אל שירות המבחן ובו הועלה כי הנאשם אכן ביצע את כל הבדיקות לעיל.

עוד הגיש ב"כ הנאשם מסמכים רפואיים שונים המעלים כי אכן במשך תקופה ארוכה למדי סבל הנאשם ממחלת ריאות, קיבל טיפול תרופתי ואף אושרו לו ימי מחלה רבים ורצופים.

בתי המשפט אמרו לא אחת את דברם באשר לעבירות מעין אלה, שכן יש להחמיר בכל חוליה וחוליה של שרשרת החזקת והפצת הסם וברי כי במיוחד אמורים הדברים באשר להפצת הסם והפצת הנגע והנזק בין רבים.

ישנה נטיה לטעון כי משמדובר בחשיש הרי שמדובר ב"סם קל".

אכן ישנם קשים ממנו.

אך אין סם שהוא אכן סם קל. לכל סם תוצאות והשלכות קשות וכל סם מביא עימו נזק לפרט ולחברה.

אין להקל ראש כלל ועיקר כאשר מדובר בסם מסוג חשיש.

ראה ע"פ 2000/06 מ"י נ. ויצמן.

כך גם קבעו בתי המשפט לא אחת כי האינטרס הציבורי שבענישה הוא האינטרס הגובר באשר לעבירות מעין אלה על כל האינטרסים האחרים, שאף להם יש ליתן משקל, אך כאמור משקל מסויים בלבד, וזאת מתוך החשיבות שיש לתרומת הענישה למיגור תופעה פסולה זו.

ראה: 11469/05 מ"י נ. עייש; ע"פ 3820/09 מ"י נ. אוחיון, ע"פ 211/09 אזולאי נ. מ"י.

מתחם הענישה הראוי לעבירות אלה בהן הורשע הנאשם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

בענייננו מדובר במי שמכר בשתי הזדמנויות שונות סם מסוכן מסוג חשיש, לאדם עימו היתה לו היכרות מוקדמת ולאחר תיאום מוקדם בין השניים.

אין המדובר במעידה חד פעמית, או במעשה ספונטני ובלתי מתוכנן.

בכל אחת מן ההזדמנויות נמסרה לנאשם תמורת הסם תמורה כספית, ועל כן והגם שמדובר במי שהייתה לו היכרות מוקדמת עימו, לא ניתן לטעון כפי שנטען כי הדברים נעשו שלא על מנת לקבל כסף.

בנוסף על אלה נמצא אף כי הנאשם מחזיק בסמים בביתו במקומות שונים וכאשר הם עטופים בעטיפות שונות על כל המשתמע מכך.

בכל אלה יש לראות משנה חומרה בעניינו של הנאשם.

הנאשם נעדר עבר פלילי ובמהלך השנים תפקד באורח נורמטיבי ועבד לפרנסתו תוך שמעסיקיו ואלה שבאו עימו במגע במקום עבודתו גמרו עליו את ההלל, מבחינת עבודתו ותרומתו למקום העבודה ולקהילה.

הנאשם היה תחת פיקוחו של שירות המבחן זמן רב וניתנו לו אורכות שונות וסוף דבר, בין אם הדבר היה תלוי בו ובין אם לאו ונבע בין היתר בשל מחלתו, הוא לא השלים את הטיפול, הגם שהתמיד במסירת בדיקות לגילוי סמים שנמצאו נקיות.

גם בלא כל קשר למחלתו מצא שירות המבחן כי הנאשם מטשטש את התנהגותו וקשייו באופן התנהלותו, הגם שנטל אחריות על המעשים ומתקשה בתובנה של הבנת חומרת מעשיו והשלכותיהם.

ועם זאת, יש ליתן משקל לכך שהנאשם פנה לעבור הליך שיקומי ואף שיתף עימו פעולה, אך כאמור לעיל יש ליתן לכך משקל מסוים בלבד.

ועוד נאמר בעניין זה על ידי בית המשפט העליון באשר להליכי שיקום ובאשר להמלצות שירות המבחן:

"אכן, כבית המשפט המחוזי, אף אני סבור כי שגה בית משפט השלום כאשר קבע מתחם עונש ההולם את נסיבות המקרה על-פי תיקון 113, הואיל והמבקש הורשע בדין טרם שתיקון 113 נכנס לתוקף. עם זאת אעיר, כי בנסיבות המקרה אופיו של התיקון יכול היה להנחות את בית המשפט ואין מניעה לפסוק בהשראתו (ראו והשוו ע"פ 5263/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 42 (31.7.2012)); ע"פ 1523/10 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה י"ז (18.4.2012)). כך או כך, איני רואה מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, שכן העונש שנגזר על המבקש אינו מלמד על חריגה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת בהתאם להלכה שהוצגה לעיל. על המבקש נגזר עונש כולל בגין ביצוען של ארבע עבירות סמים שונות, כאשר לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.2013)). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן שלעבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי.

יתר על כן, יש לדחות את טענתו של המבקש לפיה היה על הערכאות הקודמות להעמיד את הפן השיקומי במוקד גזר הדין. מחד גיסא, האינטרס השיקומי בעל ערך חשוב בגזירת העונש. מאידך גיסא, עונשו של אדם חייב לשמש תגובה הולמת למעשים בהם הואשם והורשע (ראו: רע"פ 6612/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (20.8.2009)). בהקשר זה, אף אם תסקיר שירות המבחן המליץ שלא להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל, מתוך דגש על האינטרס השיקומי, אין לשכוח כי הוא מהווה אך חלק אחד ממארג השיקולים העומדים לנגד עיניו של בית המשפט בקובעו את הענישה הפלילית הראויה (ראו ע"פ 405/06 מדינת ישראל נ' חלייחל (8.5.2006)); רע"פ 4290/08 מרדכי נ' מדינת ישראל (29.6.2008)). ודוק: על פי תסקיר שירות המבחן עצמו, בתחילת הדרך שלל המבקש "צורך טיפולי", אך בהמשך ביטא נכונות לעבור הליך שכזה. על כל פנים,

טוב עשה המבקש כאשר שינה את דעתו ובטוחני כי תינתן לו הזדמנות לעבור הליך של שיקום במהלך תקופת ריצוי מאסרו."

ראה רע"פ 7996-12 יוסף נ מ"י.

גם ברע"פ 3058/07 פז נ. מ"י, קבע בית המשפט העליון כי שירות המבחן אינו שוקל את השיקולים שעל בית המשפט לשקול במכלול שיקוליו, דוגמת חומרת העבירה ונפוצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור ובטחונו, הרתעת עבריו ועבריינים בכוח וכיו"ב. על השופט לשקול במכלול שיקוליו אף את המלצת שירות המבחן, אך לא כשיקול בלעדי או מכריע.

לאחר שיקול מכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשם -

שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו - 06.12.12 עד 11.12.12.

שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים שהיא פשע.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי על פקודת הסמים שהיא עוון.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 3,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/12/14 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הקנס לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חמישה חודשים בפועל שמניינה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר ולמען הסר ספק יובהר כי תחילת מנין תקופת הפסילה בפועל מיום הפקדת הרישיון.

כן אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חמישה חודשים ואלה יהיו על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי פקודת הסמים המסוכנים.

סמים ומוצגים שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ה, 29 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.